

ULOTKA DOŁĄCZONA DO OPAKOWANIA: INFORMACJA DLA UŻYTKOWNIKA

Injectio Glucosi 10% Baxter, roztwór do infuzji

Substancja czynna: glukoza

Należy uważnie zapoznać się z treścią ulotki przed zastosowaniem leku, ponieważ zawiera ona informacje ważne dla pacjenta.

- Należy zachować tę ulotkę, aby w razie potrzeby móc ją ponownie przeczytać.
- W razie jakichkolwiek wątpliwości należy zwrócić się do lekarza, farmaceuty lub pielęgniarki.
- Jeśli u pacjenta wystąpią jakiegokolwiek objawy niepożądane, w tym wszelkie objawy niepożądane niewymienione w tej ulotce, należy powiedzieć o tym lekarzowi lub pielęgniarce. Patrz punkt 4.

Spis treści ulotki:

1. Co to jest lek Injectio Glucosi 10% Baxter i w jakim celu się go stosuje
2. Informacje ważne przed zastosowaniem leku Injectio Glucosi 10% Baxter
3. Jak stosować lek Injectio Glucosi 10% Baxter
4. Możliwe działania niepożądane
5. Jak przechowywać lek Injectio Glucosi 10% Baxter
6. Zawartość opakowania i inne informacje

1. Co to jest lek Injectio Glucosi 10% Baxter i w jakim celu się go stosuje

Injectio Glucosi 10% Baxter jest roztworem cukru (glukozy) w wodzie. Glukoza jest jednym ze źródeł energii dla organizmu. Ten roztwór do infuzji dostarcza 400 kilokalorii na litr.

Lek Injectio Glucosi 10% Baxter jest stosowany:

- w celu dostarczania samego cukru (węglowodanów) lub w żywieniu pozajelitowym, jeśli jest to wymagane. Żywienie pozajelitowe stosuje się u pacjentów, którzy nie są w stanie jeść. Podaje się go w postaci infuzji (powolne wstrzyknięcie) do żyły;
- w celu zapobiegania lub leczenia zmniejszonego stężenia cukru we krwi (hipoglikemia, która wywołuje objawy, ale nie zagraża życiu);
- w celu dostarczania płynów, kiedy w organizmie jest za mało wody (w przypadku odwodnienia) i potrzebny jest dodatkowy cukier (węglowodany);
- w celu rozpuszczania/rozcieńczania innych leków, które mają być podane do żyły.

2. Informacje ważne przed zastosowaniem leku Injectio Glucosi 10% Baxter

NIE stosować leku Injectio Glucosi 10% Baxter, jeśli u pacjenta występuje którykolwiek z następujących stanów:

- cukrzyca nieodpowiednio leczona, ze stężeniem cukru we krwi powyżej normy (cukrzyca niewyrównana);
- utrata przytomności (śpiączka hiperosmolarna). Ten rodzaj śpiączki może wystąpić u pacjentów z cukrzycą, którzy nie otrzymują wystarczających dawek leków;
- rozrzedzenie krwi spowodowane podaniem zbyt dużej ilości płynów (hemodylucja);
- gdy jest zbyt dużo płynu w przestrzeniach wokół komórek organizmu (przewodnienie zewnątrzkomórkowe);
- gdy w naczyniach krwionośnych jest większa ilość krwi niż powinna (hiperwolemia);
- większe niż prawidłowe stężenie cukru we krwi (hiperglikemia);
- większe niż prawidłowe stężenie mleczanów, związków chemicznych występujących we krwi (hiperlaktatemia);
- ciężka niewydolność nerek (stan, kiedy nerki nie pracują dobrze i pacjent wymaga dializy);

- niewyrównana niewydolność serca. Jest to niewydolność serca, która nie jest odpowiednio leczona i wywołuje objawy, takie jak:
  - płytki oddech;
  - obrzęk okolicy kostek;
- nagromadzenie płynu pod skórą we wszystkich częściach ciała, obejmujące mózg i płuca (obrzęki uogólnione);
- choroba wątroby powodująca nagromadzenie płynu w brzuchu (marskość wątroby z wodobrzuszem);
- jakiegokolwiek stan, który wpływa na regulację stężenia cukru w organizmie;
- nietolerancja (nadwrażliwość) glukozy. Może wystąpić u pacjentów z alergią na kukurydzę.

Jeśli do roztworu do infuzji dodawany jest inny lek, zawsze należy zapoznać się z treścią ulotki dołączonej do opakowania tego leku. W ten sposób pacjent może sprawdzić, czy może bezpiecznie stosować dany lek.

Ostrzeżenia i środki ostrożności

Injectio Glucosi 10% Baxter jest roztworem hipertonicznym (stężonym). Lekarz weźmie to pod uwagę, wyliczając, ile roztworu należy podać pacjentowi.

Należy poinformować lekarza, jeżeli u pacjenta występuje lub występował którykolwiek z poniższych stanów medycznych:

- cukrzyca;
- choroba nerek;
- choroba, która rozpoczęła się niedawno i może zagrażać życiu (ostra, ciężka choroba);
- zwiększone ciśnienie wewnątrzczaszkowe (nadciśnienie wewnątrzczaszkowe);
- uraz głowy w ciągu ostatnich 24 godzin;
- udar spowodowany zakrzepem w naczyniu krwionośnym w mózgu (udar niedokrwienny);
- choroba serca (niewydolność serca);
- choroba płuc (niewydolność oddechowa);
- zmniejszenie ilości wytwarzanego moczu (skąpomocz lub bezmocz);
- nadmiar wody w organizmie (zatrucie wodą);
- niskie stężenie sodu we krwi (hiponatremia);
- alergia na kukurydzę (Injectio Glucosi 10% Baxter zawiera cukier pochodzący z kukurydzy)
- stan mogący wywołać wysokie stężenia wazopresyny, hormonu regulującego ilość płynu w organizmie. Zbyt wysokie stężenie wazopresyny w organizmie może być spowodowane, na przykład:
  - nagłą i poważną chorobą;
  - bólem;
  - operacją;
  - zakażeniami, oparzeniami, chorobą mózgu;
  - chorobami związanymi z sercem, wątrobą, nerkami lub ośrodkowym układem nerwowym;
  - przyjmowaniem pewnych leków (patrz także punkt „Lek Injectio Glucosi 10% Baxter a inne leki”).

Może to zwiększać ryzyko niskiego stężenia sodu we krwi i powodować ból głowy, nudności, drgawki, ospałość, śpiączkę, obrzęk mózgu i śmierć. Obrzęk mózgu zwiększa ryzyko śmierci i uszkodzenia mózgu. Pacjenci z wyższym ryzykiem wystąpienia obrzęku mózgu to:

- dzieci;
- kobiety (szczególnie w wieku rozrodczym);
- pacjenci z problemami z poziomem płynu mózgowego, na przykład, z powodu zapalenia opon mózgowo-rdzeniowych, krwawienia wewnątrzczaszkowego lub uszkodzenia mózgu.

Podczas podawania tego roztworu pacjentowi, lekarz sprawdzi:

- ilość elektrolitów, takich jak sód i potas we krwi (elektrolity w osoczu);
- ilość cukru (glukozy);
- ilość płynów w organizmie (równowaga płynów);
- kwasowość krwi i moczu (zmiany równowagi kwasowo-zasadowej).

Lekarz zadecyduje ile roztworu do infuzji podać pacjentowi, zgodnie z wynikami tych badań. Badania dostarczą także lekarzowi informacji, co do potrzeby podania pacjentowi potasu, składnika chemicznego obecnego we krwi. W razie potrzeby, można go podać dożylnie.

Ponieważ Injectio Glucosi 10% Baxter zawiera cukier (glukozę), może powodować zwiększenie stężenia cukru we krwi (hiperglikemię). W takiej sytuacji, lekarz może:

- dostosować szybkość infuzji;
- podać insulinę, w celu zmniejszenia ilości cukru we krwi;
- jeśli to konieczne, podać dodatkowo potas.

Jest to szczególnie ważne:

- jeśli u pacjenta występuje cukrzyca;
- jeśli u pacjenta czynność nerek jest nieprawidłowa;
- jeśli u pacjenta w ostatnim czasie wystąpił udar (ostry udar niedokrwieny). Zwiększone stężenie cukru we krwi może nasilić objawy udaru oraz mieć wpływ na odzyskanie zdrowia.
- jeśli u pacjenta występują zaburzenia metaboliczne z powodu wygłodzenia lub diety, które nie zapewniają odpowiedniej proporcji niezbędnych składników odżywczych (niedożywienie);
- jeśli u pacjenta występuje niski poziom tiaminy (witamina B1) w organizmie. Może to się zdarzyć u pacjentów z przewlekłą chorobą alkoholową.

Nie należy podawać tego roztworu przez tę samą igłę, co do przetoczenia krwi. Może to spowodować rozpad lub zlepianie się czerwonych krwinek.

Dzieci

Injectio Glucosi 10% Baxter należy podawać ze szczególną ostrożnością u dzieci.

Dzieciom Injectio Glucosi 10% Baxter musi podawać lekarz lub pielęgniarka. O podawanej ilości musi decydować lekarz doświadczony w leczeniu dzieci i będzie ona zależała od wieku, masy ciała, stanu pacjenta. Jeżeli Injectio Glucosi 10% Baxter jest stosowany w celu dostarczenia lub rozcieńczenia innego leku lub podaje się inne leki w tym samym czasie, może to także wpływać na dawkę.

W przypadku infuzji u dzieci, lekarz prowadzący pobierze próbki krwi i moczu w celu skontrolowania ilości elektrolitów we krwi, takich jak potas (elektrolity w osoczu).

Noworodki, szczególnie urodzone przed terminem oraz z małą urodzeniową masą ciała – są bardziej narażone na wystąpienie zbyt małego lub zbyt dużego stężenia cukru we krwi (hipo- lub hiperglikemia) i dlatego należy je szczególnie monitorować w trakcie leczenia roztworami dożylnymi glukozy celem zapewnienia odpowiedniej kontroli stężenia cukru oraz uniknięcia możliwych długotrwałych działań niepożądanych. Małe stężenie cukru u noworodków może powodować przedłużone napady padaczkowe, śpiączkę i uszkodzenie mózgu. Duże stężenie cukru we krwi wiąże się z krwawieniami do mózgu, wystąpieniem zakażenia bakteryjnego i grzybiczego, uszkodzeniem wzroku (retinopatia wcześniacza), zakażeniami przewodu pokarmowego (martwicze zapalenie jelit), zaburzeniami płuc (dysplazja oskrzelowo-płucna), przedłużonym pobytem w szpitalu oraz śmiercią.

W przypadku podawania noworodkom, worek z roztworem może być podłączony do pompy infuzyjnej, która pozwoli na podanie odpowiedniej wymaganej ilości roztworu w określonych przedziałach czasowych. Lekarz lub pielęgniarka będą monitorowali urządzenie w celu zapewnienia bezpiecznego podania.

U dzieci (w tym noworodków i starszych dzieci) otrzymujących lek Injectio Glucosi 10% Baxter występuje wyższe ryzyko wystąpienia niskiego stężenia sodu we krwi (hiponatremia hiposmotyczna) i zaburzeń dotyczących mózgu, ze względu na niskie stężenie sodu w osoczu (encefalopatia hiponatremiczna).

Lek Injectio Glucosi 10% Baxter a inne leki

Należy powiedzieć lekarzowi lub pielęgniarce o wszystkich lekach przyjmowanych przez pacjenta obecnie lub ostatnio, a także o lekach, które pacjent planuje przyjmować.

Injectio Glucosi 10% Baxter i inne leki przyjmowane w tym samym czasie mogą na siebie wzajemnie wpływać.

Nie należy przyjmować leku Injectio Glucosi 10% Baxter z pewnymi hormonami (katecholaminy), w tym z adrenaliną lub steroidami, ponieważ mogą one powodować zwiększenie stężenia cukru we krwi.

Niektóre leki mogą wpływać na stężenie hormonu wazopresyny. Obejmują one:

- leki przeciwcukrzycowe (chlorpropamid)
- leki na cholesterol (klofibrat)
- niektóre leki przeciwnowotworowe (winkrystyna, ifosfamid, cyklofosfamid)
- selektywne inhibitory wychwytu zwrotnego serotoniny (stosowane w leczeniu depresji)
- leki przeciwpowietrzne lub narkotyki
- leki przeciwbólowe i (lub) przeciwzapalne (znane również jako NLPZ)
- leki naśladujące lub wzmacniające działanie wazopresyny, takie jak desmopresyna (stosowana w leczeniu zwiększonego pragnienia i ilości oddawanego moczu), terlipresyna (stosowana w leczeniu krwawienia z przełyku) oraz oksytocyna (stosowana do wywoływania porodu)
- leki przeciwpadaczkowe (karbamazepina i okskarbamazepina)
- diuretyki (środki moczopędne).

Injectio Glucosi 10% Baxter z jedzeniem i piciem

Należy zapytać lekarza, co można jeść lub pić.

Ciąża, karmienie piersią i wpływ na płodność

Jeśli pacjentka jest w ciąży lub karmi piersią, przypuszcza że może być w ciąży lub gdy planuje mieć dziecko, powinna poradzić się lekarza lub pielęgniarki przed zastosowaniem tego leku.

Ciąża

Roztwór glukozy może być stosowany w trakcie ciąży. Jednakże, należy zachować ostrożność w trakcie podawania glukozy pacjentce w trakcie porodu.

Wpływ na płodność

Brak jest odpowiednich danych dotyczących wpływu glukozy na płodność. Jednakże, nie oczekuje się wpływu na płodność.

Karmienie piersią

Brak jest odpowiednich danych dotyczących stosowania roztworu glukozy u pacjentek karmiących piersią. Jednakże, nie oczekuje się wpływu na pacjentki karmiące piersią. Roztwór glukozy może być stosowany w trakcie karmienia piersią.

Przed dodaniem jakiegokolwiek leku do roztworu Injectio Glucosi 10% Baxter stosowanego w czasie ciąży lub karmienia piersią, należy:

- skonsultować się z lekarzem,
- przeczytać ulotkę dołączoną do opakowania leku, który ma być dodany.

Prowadzenie pojazdów i obsługa maszyn

Należy poradzić się lekarza lub pielęgniarki przed prowadzeniem pojazdów lub obsługiwaniem maszyn.

3. Jak stosować lek Injectio Glucosi 10 % Baxter

Lek Injectio Glucosi 10% Baxter jest podawany przez lekarza lub pielęgniarkę. O dawce leku oraz czasie jego podawania decyduje lekarz. Będzie to zależało od wieku pacjenta, masy ciała, stanu zdrowia i powodu leczenia. Na stosowaną dawkę mogą także wpływać inne równocześnie stosowane leki.

NIE wolno podawać leku Injectio Glucosi 10% Baxter, jeśli zawiera on widoczne cząstki lub jeśli opakowanie jest w jakikolwiek sposób uszkodzone.

Injectio Glucosi 10% Baxter jest zwykle podawany przez plastikową rurkę dołączoną do igły umieszczonej w żyłę. Zazwyczaj do infuzji używana jest żyła w ramieniu. Jednakże, lekarz może zastosować inną metodę podania tego leku.

Przed i podczas infuzji lekarz będzie kontrolował:

- ilość płynów w organizmie;
- kwasowość krwi i moczu;
- stężenie elektrolitów w organizmie (szczególnie sodu, u pacjentów z wysokim stężeniem hormonu wazopresyny lub przyjmujących inne leki, które zwiększają efekt działania wazopresyny).

Pozostały niewykorzystany roztwór należy wyrzucić. NIE wolno podawać Injectio Glucosi 10% Baxter z częściowo zużytego worka.

Zastosowanie większej niż zalecana dawki leku Injectio Glucosi 10% Baxter

Podanie zbyt dużej ilości leku Injectio Glucosi 10% Baxter (przedawkowanie) lub podanie go zbyt szybko, bądź zbyt często, może powodować następujące objawy:

- gromadzenie się płynu w tkankach powodujące opuchnięcie (obrzęk) lub zatrucie wodne, z mniejszym niż prawidłowe stężeniem sodu we krwi (hiponatremia);
- większa niż prawidłowa ilość cukru we krwi (hiperglikemia);
- zbyt duża gęstość krwi (hiperosmolarność);
- cukier w moczu (hiperglikozuria);
- zwiększenie ilości wytwarzanego moczu (diureza osmotyczna);
- utrata wody z organizmu (odwodnienie).

W przypadku wystąpienia któregokolwiek z tych objawów, należy niezwłocznie poinformować lekarza. Lekarz przerwie lub zmniejszy infuzję. Należy podać insulinę oraz zastosować odpowiednie leczenie w zależności od objawów.

Jeżeli przed wystąpieniem objawów przedawkowania do infuzji leku Injectio Glucosi 10% Baxter dodano inny lek, może on również być powodem objawów. Należy przeczytać ulotkę dołączoną do opakowania dodawanego leku, w celu zapoznania się z możliwymi objawami.

Przerwanie stosowania leku Injectio Glucosi 10% Baxter

Decyzję o przerwaniu stosowania leku Injectio Glucosi 10% Baxter podejmuje lekarz.

W razie wątpliwości związanych ze stosowaniem leku należy zwrócić się do lekarza lub pielęgniarki.

4. Możliwe działania niepożądane

Jak każdy lek, lek ten może powodować działania niepożądane, chociaż nie u każdego one wystąpią.

Działania niepożądane mogą obejmować:

- reakcje nadwrażliwości, obejmujące ciężką reakcję alergiczną zwaną anafilaksją (potencjalnie występująca u pacjentów z alergią na kukurydzę):
  - trudności w oddychaniu;
  - obrzęk skóry twarzy, warg i obrzęk gardła;
  - gorączkę;
  - wysypkę (pokrzywka);
  - wysypkę skórą;
  - zaczerwienienie skóry (rumień);
  - dreszcze.
- zmiany stężenia elektrolitów we krwi (zaburzenia elektrolitowe), w tym:
  - niskie stężenie sodu we krwi, które może być związane z leczeniem szpitalnym (hiponatremia szpitalna). Hiponatremia może prowadzić do nieodwracalnego uszkodzenia mózgu i śmierci w wyniku obrzęku mózgu (patrz także punkt „Ostrzeżenia i środki ostrożności”).

- zmniejszone stężenie potasu we krwi (hipokaliemia);
- zmniejszone stężenie magnezu we krwi (hipomagnezemia);
- zmniejszone stężenie fosforanów we krwi (hipofosfatemia).
- zwiększone stężenie cukru we krwi (hiperglikemia);
- nadmiar płynu w naczyniach krwionośnych (hemodylucja i hiperwolemlia);
- cukier w moczu (glikozuria);
- reakcje związane z drogą podania:
  - gorączka, reakcja gorączkowa;
  - zakażenie w miejscu podania;
  - wyciek roztworu do infuzji do przestrzeni okołonaczyniowej (wynaczynienie). Może to uszkodzić tkanki i prowadzić do tworzenia się blizn;
  - tworzenie się zakrzepów w żyłach (zakrzepica żył) w miejscu infuzji, powodujące ból, obrzęk lub zaczerwienienie w okolicy zakrzepu;
  - podrażnienie lub zapalenie żyły, do której podawany jest roztwór (zapalenie żyły). Może to wywołać zaczerwienienie, ból lub pieczenie i obrzęk wzdłuż żyły, do której podawany jest roztwór.
  - miejscowy ból lub reakcja (zaczerwienienie lub obrzęk w miejscu podania);
- pocenie się.

W przypadku, gdy do roztworu do infuzji dodano lek, także on może powodować wystąpienie działań niepożądanych. Te działania niepożądane będą zależały od dodanego leku. Należy przeczytać ulotkę dołączoną do opakowania dodawanego leku, w celu zapoznania się z możliwymi objawami.

W razie wystąpienia jakichkolwiek objawów niepożądanych, należy przerwać infuzję.

Zgłaszanie działań niepożądanych

Jeśli wystąpią jakiegokolwiek objawy niepożądane, w tym wszelkie objawy niepożądane niewymienione w ulotce, należy powiedzieć o tym lekarzowi lub pielęgniarkę.

Działania niepożądane można zgłaszać bezpośrednio do Departamentu Monitorowania Niepożądanych Działań Produktów Leczniczych Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych

Al. Jerozolimskie 181C

PL 02-222 Warszawa

Tel.: + 48 22 49 21 301

Faks: + 48 22 49 21 309

e-mail: ndl@urpl.gov.pl

Działania niepożądane można zgłaszać również podmiotowi odpowiedzialnemu.

Dzięki zgłaszaniu działań niepożądanych można będzie zgromadzić więcej informacji na temat bezpieczeństwa stosowania leku.

5. Jak przechowywać lek Injectio Glucosi 10% Baxter

Lek należy przechowywać w miejscu niewidocznym i niedostępnym dla dzieci.

Brak szczególnych środków ostrożności dotyczących przechowywania tego produktu leczniczego.

NIE stosować leku Injectio Glucosi 10% Baxter po upływie terminu ważności zamieszczonego na worku i tekturowym pudełku, po określeniu „Termin ważności”. Termin ważności oznacza ostatni dzień podanego miesiąca.

Nie należy podawać leku Injectio Glucosi 10% Baxter, jeśli zawiera widoczne cząstki lub jeśli opakowanie jest w jakikolwiek sposób uszkodzone.

6. Zawartość opakowania i inne informacje

Co zawiera lek Injectio Glucosi 10% Baxter

Substancją czynną jest glukoza (w postaci glukozy jednowodnej): 100 g na litr.
Jedynym innym składnikiem jest woda do wstrzykiwań.

Skład na 250 ml

Glukoza (w postaci glukozy jednowodnej): 25 g

Skład na 500 ml

Glukoza (w postaci glukozy jednowodnej): 50 g

Skład na 1000 ml

Glukoza (w postaci glukozy jednowodnej): 100 g

Jak wygląda lek Injectio Glucosi 10% Baxter i co zawiera opakowanie

Injectio Glucosi 10% Baxter jest przezroczystym roztworem, wolnym od widocznych cząstek. Dostępny jest w plastikowych workach poliolefinowo/poliamidowych (Viaflo). Każdy worek jest umieszczony w zamkniętym, ochronnym, plastikowym opakowaniu zewnętrznym.

Wielkości worków:

- 250 ml
- 500 ml
- 1000 ml

Wielkości opakowań:

- 30 lub 36 worków po 250 ml w tekturowym pudełku
- 1 worek 250 ml
- 20 lub 24 worki po 500 ml w tekturowym pudełku
- 1 worek 500 ml
- 10 lub 12 worków po 1000 ml w tekturowym pudełku
- 1 worek 1000 ml

Nie wszystkie rodzaje opakowań muszą znajdować się w obrocie.

Podmiot odpowiedzialny i wytwórca

Podmiot odpowiedzialny:

Baxter Polska Sp. z o.o.

Ul. Kruczkowskiego 8

00-380 Warszawa

Wytwórca:

Bieffe Medital S.A.

Ctra de Biescas, Senegüé

22666 Sabiñanigo (Huesca)

Hiszpania

Data ostatniej aktualizacji ulotki: 20.03.2019

Baxter i Viaflo są znakami towarowymi Baxter International Inc.

Informacje przeznaczone wyłącznie dla fachowego personelu medycznego:

Sposób postępowania i przygotowanie

Przed zastosowaniem roztwór do infuzji należy poddać ocenie wizualnej.

Produkty do podawania pozajelitowego należy przed podaniem sprawdzić czy nie zawierają widocznych cząstek lub przebarwienia, jeżeli roztwór i opakowanie na to pozwala.

Stosować tylko wówczas, gdy roztwór jest przezroczysty, bez widocznych cząstek oraz gdy opakowanie jest nieuszkodzone. Należy podać natychmiast po podłączeniu zestawu do infuzji.

Nie wyjmować worka z opakowania ochronnego do momentu użycia.

Wewnętrzny worek zapewnia jałowość produktu.

Plastikowych pojemników nie należy podłączać seryjnie. Takie zastosowanie mogłoby spowodować zator powietrzny, wywołany reszkowym powietrzem zaciągniętym z pierwszego pojemnika zanim zostanie zakończone podawanie płynu z drugiego pojemnika.

Wywieranie dodatkowego ciśnienia na dożylny roztwór zawarty w elastycznych pojemnikach z tworzywa sztucznego w celu zwiększenia szybkości przepływu może spowodować zator powietrzny, jeśli przed podaniem z pojemnika nie usunięto całkowicie resztek powietrza.

Zastosowanie zestawów do podawania dożylnego z odpowietrzeniem, z zaworem odpowietrzenia w pozycji otwartej, może spowodować zator powietrzny. Nie należy stosować zestawów do podawania dożylnego z odpowietrzeniem, z zaworem odpowietrzenia w pozycji otwartej wraz z elastycznymi pojemnikami z tworzyw sztucznych.

Roztwór należy podawać przy użyciu jałowego sprzętu, z zastosowaniem techniki aseptycznej. Sprzęt do infuzji należy wstępnie wypełnić roztworem, aby zapobiec przedostaniu się powietrza do układu.

Suplementacja elektrolitami może być wskazana w zależności od klinicznych potrzeb pacjenta.

Dodatkowe leki można wprowadzać do roztworu przed infuzją lub w trakcie infuzji poprzez samouszczelniający port do dodawania leku. Gdy stosuje się inny lek, przed podaniem pozajelitowym należy potwierdzić jego końcową osmolarność. Konieczne jest staranne i ostrożne wymieszanie w warunkach aseptycznych z każdym dodatkowym lekiem. Roztwory zawierające dodatkowe leki powinny być zużyte natychmiast, bez przechowywania.

Należy zwrócić szczególną uwagę na sposób podawania, aby uniknąć wlewu nadmiernej ilości płynów dożylnych u noworodka, co może być śmiertelne. Podczas stosowania pompy strzykawkowej do podawania płynów dożylnych lub leków u noworodka, nie należy pozostawiać worka z płynem połączonego ze strzykawką. Podczas stosowania pompy do infuzji, wszystkie zaciski zestawu do podawania dożylnego muszą być zamknięte przed odłączeniem zestawu do podawania od pompy lub przed wyłączeniem pompy. Jest to wymagane niezależnie od tego, czy zestaw do podawania ma zabezpieczenie przed swobodnym wypływem.

Sprzęt do infuzji dożylny oraz przyrządy do podawania muszą być często sprawdzane.

Wyrzucić po jednorazowym użyciu.

Wyrzucić niewykorzystaną pozostałość roztworu.

Nie podłączać ponownie częściowo zużytych worków.

Nie przechowywać roztworów, do których wprowadzono dodatkowe leki.

Podczas wprowadzania dodatkowych leków do Injectio Glucosi 10% Baxter musi być stosowana technika aseptyczna.

Dokładnie wymieszać roztwór z dodanym lekiem.

1. Otwieranie

- a. Wyjąć worek Viaflo z opakowania ochronnego bezpośrednio przed użyciem.
- b. Ścisnąc mocno wewnętrzny worek sprawdzić, czy nie przecieka. Jeżeli stwierdzono przeciekanie, worek należy wyrzucić, gdyż zawartość może być niejałowa.
- c. Sprawdzić, czy roztwór jest przezroczysty i nie zawiera nierozpuszczalnych cząstek. Jeśli roztwór nie jest przezroczysty lub zawiera nierozpuszczalne cząstki, należy go wyrzucić.

2. Przygotowanie do podawania

Do przygotowywania i podawania należy używać jałowych materiałów.

- a. Zawiesić worek za zaczep.
- b. Usunąć plastikową osłonkę z portu do przetaczania znajdującego się na spodzie worka:
  - chwycić jedną ręką mniejsze skrzydełko na szyjce portu;
  - chwycić drugą ręką większe skrzydełko na zatyczce i przekręcić;
  - zatyczka odskoczy.
- c. Podczas podłączania infuzji stosować zasady aseptyki.
- d. Podłączyć zestaw do przetaczania. Należy zapoznać się ze wszystkimi załączonymi do zestawu wskazówkami dotyczącymi podłączania, wypełniania zestawu oraz podawania roztworu.

3. Sposoby wprowadzania dodatkowych leków

Ostrzeżenie: Dodane leki mogą być niezgodne.

Dodawanie leków przed podaniem

- a. Odkazić port do dodawania leku.
- b. Używając strzykawki z igłą 19G (1,10 mm) do 22G (0,70 mm), włożyć igłę w samouszczelniający port do dodawania leku i wstrzyknąć lek.
- c. Wymieszać dokładnie roztwór z lekiem. W przypadku gęstych preparatów, takich jak potasu chlorek, należy delikatnie opukać porty w pozycji worka portami do góry i wymieszać.
- d. Uwaga: Nie przechowywać worków zawierających dodane leki.

Dodawanie leków w trakcie podawania

- a. Zamknąć zacisk zestawu.
- b. Odkazić port do dodawania leku.
- c. Używając strzykawki z igłą 19G (1,10 mm) do 22G (0,70 mm), włożyć igłę w samouszczelniający port do dodawania leku i wstrzyknąć lek.
- d. Zdjąć worek ze stojaka i (lub) odwrócić go portami do góry.
- e. Opróżnić oba porty, poprzez delikatne opukiwanie w pozycji worka portami do góry.
- f. Wymieszać dokładnie roztwór z lekiem.
- g. Obrócić worek do poprzedniej pozycji, otworzyć ponownie zacisk i kontynuować podawanie.

4. Trwałość: dodawane leki

Przed zastosowaniem należy ustalić chemiczną i fizyczną stabilność każdego dodawanego leku w pH leku Injectio Glucosi 10% Baxter w pojemniku Viaflo.

Z mikrobiologicznego punktu widzenia, rozcieńczony produkt należy zużyć natychmiast, chyba że rozcieńczanie przeprowadzono w kontrolowanych i zwalidowanych warunkach aseptycznych. Jeśli roztwór nie zostanie zużyty natychmiast, za czas i warunki przechowywania w trakcie stosowania odpowiada użytkownik.

5. Niezgodności dodawanych leków

Roztwór glukozy nie powinien być podawany przez ten sam zestaw do infuzji jednocześnie, przed ani po przetoczeniu krwi, ponieważ może dojść do hemolizy i aglutynacji.

Przed dodaniem leku należy ocenić jego zgodność z roztworem w pojemniku Viaflo.

W przypadku braku badań zgodności, tego roztworu nie wolno mieszać z innymi lekami.

Należy zapoznać się ze sposobem użycia leku, który ma być dodany.

Przed dodaniem leku należy sprawdzić, czy jest on rozpuszczalny i stabilny w wodzie o pH leku Injectio Glucosi 10% Baxter (pH od 3,5 do 6,5).

Po dodaniu wykazującego zgodność leku do Injectio Glucosi 10% Baxter, roztwór należy podać natychmiast.

Nie należy stosować leków, o których wiadomo, że są niezgodne.

Baxter i Viaflo są znakami towarowymi Baxter International Inc.